Ч. 254. Субота 1 грудня (18 падолиста) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Вісти політичні.

Справа виборчої реформи. — Новий тридержавний союз. — Росия і Япанія. — З Сербії.

Посол др. Крамарж удав ся до кількох сторонництв з пропозициєю, щоби голосували за его внесенем меншости, після котрото мандати з Чехії мали би бути розділені в відношеню 52 (Німці) до 78 (Чехи), а не, як хоче внесенє комісиї: 55 : 75. Зробив то др. Крамарж тому, щоби відперти закиди роблені радикалами, будьто би Молодочехи згодили ся на компроміс. Принятє внесеня комісиї спричинить великі трудности для Молодочехів. — Обструкция ческого аґрарця п. Зазворки на засіданю посольскої палати мала на ціли недопустити до голосованя над проєктом виборчих округів для Чехії, Морави і Шлеска. Голосованє над сею ґрупою відбуде ся нині. Чеські аґрарці хотять запротестувати против третого читаня виборчої реформи, мотивуючи се тим, що нагле внесенє п. Ґесмана домагає ся наглячости лише другого читаня. — Комісия парляментарна польского кола приняла внесенє п. Ґломбиньского в справі змін в виборчих міских округах, а іменно Львова, Золочева і Бродів і в справі округа в Чернівцях, де до західного округа мають бути прилучені чотири польскі громади.

Римский кореспондент Neue fr. Presse доніс своїй часописи телеґрафічно, що розмавляв з послом і бувшим міністром заграничних справ Прінеттім. Его недуга минула і він тепер цілком здоровий. Прінетті сказав єму, що слідує: Я відновив договор, дотикаючий потрійного союза в маю 1902 року на десять літ. В змісті договору не змінено нічого. Часу, як довго має договор тревати, не поділено на дві половини. Як договор з 1892 року, так і договор з 1902 р. обчислено на 10 літ. Як тамтой так і той вигасає без попередного виповідженя. Мимо потрійного союза має Европа свої хиби і клопоти. Німецка політика зробила в послідних літах дві тяжкі похибки: перша лежала в тім, що Росия стратила довіріє до Німеччини, друга ще тяжша в тім, що заострила ся економічно-політична противність між Німеччиною а Анґлією. Гадаю — говорив Прінетті — що німецкому канцлерови удасть ся не допустити до великої небезпечности, яка — як всі бачимо — наближає ся. Тою небезпечностию єсть француско-анґлійско-российский союз. Давний потрійний союз не опер ся би новому. Італія і Австро-Угорщина вже не змогли би оперти ся сполученим фльотам Анґлії і Франциї. А щож доперва коли би з приступленем Росиї утворив ся новий потрійний союз. Супротив такої сили навіть найщирійша охота додержаня віри потрійному союзови нічого не помогла би. Князь Більов, говорив Прінетті, то мудрий і осторожний чоловік. Бажаю єму сердечно, аби не допустив до відокремленя Німеччини. Оно бо без его вини чим раз більше наближає ся. Мушу признати, що він старає ся спинити его з німецкою витревалостию. Дальше говорив Прінетті о своїй прихильности для Австро-Угорщини.

„Новоє Время“ пише, що Япанці ставлять дуже великі жаданя що-до риболовства на российскім побережи Тихого океана і що виключно лиш взгляди на конечність одержаня мира спонукує петербурґске міністерство заграничних справ до деяких уступок. Иншими словами, Росия годить ся на уступки вздовж океану відповідно до договора Портсмут, але опирає ся риболовству Япанців в заливах і при устю рік. — Петербурґский кореспондент „Daily Telegraph-у“ доносить, що удержанє мира на далекім Всходї буде зависїти від готовости Росиї до пожертвуваня не лише своєї переваги на Тихім океанї, але навіть того слабого становища, яке она так тепер займає. Коли петербурґска дипломатия покаже готовість до жертв і уступок, війна може бути оминена, але не инакше. Япаньскі жаданя, ставлені на

6)

Велика тайна малої громади.

(З польского — Людв. Страшевича).

(Конець).

Питаю я раз Шмілу:

— Шміла, ви з тамтих сторін, не чули ви часом, як украли війта з громади Горошки Копровати?

Жид розсьміяв ся.

— Я би не чув? Атже то мій тато віднайшов війта.

— Ваш тато, тамтой Шміла?

— Ну, він Шміла і я Шміла. Вельможний пан дивують ся! Наші жиди то гадають, що то є або гріх або нещастє, коли сина прозвуть як отець. Бо видять вельможний пан, Авраам мав Ісаака, Іссак мав Езава і Якова. Яков мав дванайцять синів, а ні один не був Яков. Але отець мав тілько дітий, що аж імен забракло, то мати каже: нехай один буде також Шміла, побачимо...

— Ну, але де був війт?

— То є ціла, довга історія! Отець мій, то був мудрий жид, він знав, що злодії війта не украдуть. Як они можуть чоловіка украсти без крику? То він собі погадав, де війт може бути? Як би він викрав ся тихцем до якої любки, хочби до другого і до третого села, то він би вернув до дня. А якби де й побили, то зробив ся би крик. Він міг іти де до коршми на пиятику; ну, то він би там сидів один день, найбільше два. А як его нема четвертий день, ну, то де він може бути?

— Ну?...

— То він сидить в Більнї і грає в карти з повітовими урядниками!...

Я поглянув на Шмілу з зачудованем.

— Вельможний пан були коли в малім повітовім місточку?... Ну, то там все напротив повіта, в ринку, стоїть „Заїздний дім“. Его все тримає якийсь наш жидок. В Більнї то він називав ся Пінкас. Нехай его чорт возьме, він богато шкодив мому татови!

.... В такий „Заїздний дім“ то все є буфет, є реставрация, а часом то є й комната з ліжком, як хто хоче спати. А за тим всім і за сїньми то є цілком окрема комната. До неї тяжко трафити. То там пани урядники в карти грають!... Вельможний пан були в Монте-карльо?... Ну, то там у Пінкаса, так само день і ніч в карти грають!...

.... А якби они самі, ті урядники, з собою грали, то они скоро пообігравали-б себе і мусіли би перестати. І що то за інтерес? То они там все когось собі спровадять. То який дідич приїде до повіта зі справою... Ну, я би хотів мати тілько сотиків, що там люди рублів програли. А кілько там було таких панів, що увійшли богаті, а вийшли бідаки! Як він програв готівку, то він писав квітки! Чиновник з повіта всьо возьме!... Там і наші порядніїші жидики грали і старші стражники грали — хто попав ся! Ну, то й війтів они не могли поминути. Війти найліпші! Від хлопа виграти найлекше. А як він раз увійшов до комнати за реставрациєю, то він вже не хотів вийти. Як він виграв, то хотів більше; як програв, то він відґравав ся.

...Пан знають, як хлопи по селах грають? Там в дурня чи як? Грають в неділю по полудни, а заплатять? ну, три шістки, пять найбільше! А тут десять рублів то нічо, а як хороша гра, то й сто нічо!

...Нехай Господь Бог боронить! Пан ясневельможний начальник нічо о тій цілій історії не знає. І пан начальник земскої стражи також не знає. Як они не знають? — ну, то я би так хотів о дуже добрий інтерес не знати. То вже я би его зробив.

— А длячогож позваляють на таку шулерню?

— Ну, а з чого они мають жити? Вельможний пан знають, кілько ясневельможний пан начальник повіта має пенсиї?.. Цілих 1500 рублїв на рік, а що він потребує видати?.. Найменше десять тисяч! То він може Пінкасови дохід відбирати? Як би Пінкас не заробив, то хто би для пані начальникової перепачковував шовк і аксаміт з заграниці? Пінкас мусить кождого дня бути у пана начальника з візитою. Або я знаю, що они до себе мають? Може они мають приємність в собою розмавляти, а може они мають який інтерес? Я не знаю, бо мій тато то ціле житє хотів мати в Більнї „Заїздний дім“, але Пінкас не допустив. Нехай его чорт возьме!

— Або в такім Більнї можна видати десять тисячів на рік?

Жид сьміє ся:

— Всюди можна. Пан гадають, що в Більнї не можна дістати шампана? Але начальник

риболовчій конференциї, можуть бути надто великі, але Росия нині не в силі оперти ся їм.

В европейскій пресі товче ся від якогось часу вість, що сербский наслідник престола дістає напади помішаня. З тої причини мав він також не скінчити наук в петербургскій школі пажів. Инші знов говорять, що наслідник престола цїлком здоровий, але має острий і мстивий характер, має погані привички і тим наробив собі богато ворогів, котрі розсїваютъ про него некористні вісти. Дехто каже, що президент кабінету Пасич, щоби удержати той уряд, прирік виробити в скупштині апанажі для королевича і кредит на будову палати для него, але з розмов з послами переконав ся, що приреченя не буде міг виконати. Щоби видобути ся з клопоту, поручив аґентам вмовити в загал, що королевич терпить на якісь збоченя умислові, отже повинен бути відданий під обсервацию психіятрів, десь до Швайцариї або Франциї. Здаєть ся, що все те сплетні які роблять ся тілько на византийскім ґрунті. Поважнійше трактують вісти про заговор против нової династиї, і то в висших, як цивілних так і войскових кругах. Численні впливові полїтики і войскові мають нараджувати ся над конечностию виходу з безнадійного положеня Сербії. В Білграді заговірники вже відбули кілька довірочних з'їздів. Нині справа має стояти так, що по відкиненю внесеня о проклямоване републики взято під розвагу такий проект ратунковий: Вигнати з краю цїлу родину Караджорджевичів, установити реґенцию і за примірои Болгариї, Румунії і Греции знайти короля між европейскими династиями. „Занадто визначні особи беруть участь в сїй ратунковій акциї, щоби се, що они роблять, уважати за щось без значіня“ — пише півурядовий Prager Abendblatt.

Новинки.

Львів, дня 30-го падолиста 1906

— **Відзначене.** Є. Вел. Цїсар рішенем з дня 28-го жовтня с. р. надав австрийскому підданому, бееви Ів. Білиньскому, шефови антики придворної Є. Вис. Кедива, хрест офіцирский ордера Франц Йосифа.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало підофіцира рахункового І. кл. 3-го п. трену, Юрия Дрогобичера асистентом почтовим, а Дирекция почт і телеґрафів призначила его до Підволочиск.

— **Самоїзд в міскій службі.** На засіданю технїчної секциї ради міста Львова поставив радний п. Слївіньский внесенє, щоби маґістрат зібрав потрібні дати що до придатности і рентовности самоїздів товарових до розвоженя з двірця зелізничого материялів будівельних для консервациї бруків, тротоарів і т. п., а то в цїля скорого виладовуваня (в приписанім 6-годиннім терміні) надходячих зелїзницею материялів. Секция приняла се внесенє.

— **Дрібні вісти.** Др. Єроним Калитовский отворив канцелярию адвокатску в Заліщиках. — В Самборі відобрала собі дня 26-го с. м. житє вистрілом з револьвера Вероніка Витальска, учителька тамошної школи народної. — Межи Борщевом а Заліщиками мають бути заведені самоїзди. — В справі страйку пекарской челяди у Львові розпочали ся вчера переговори, котрі мабуть будуть ще й нині продовжати ся і може бути, що страйк небавком скінчить ся. — Михайло Бамбура з Поршної привів вчера до Львова 12-лїтного наймита, Володислава Лиса, забрав з него чоботи і одїнє яко свою власність, а хлопця лишив голого і босого на улици. Бідний хлопчина, знайда, не знав ніколи ні батька ні матери. — У фабрицї робуриту у Віттен коло Дармштадту знаходило ся в маґазині около 600 скринь робуриту, а кожда по 40 кільограмів. Кілько людий згинуло в сїй катастрофі, доси ще не знати докладно.

— **Значні крадежі.** З помешканя купця Авраама Ґінсберга на Зиесїню вкрадено вчера перед полуднем полярес з квотою 100 кор., три книжочки галицкої Каси ощадности на 3120 кор., 200 кор. і 100 кор. та всїлякі записки і векслї. — В Коломиї — як ми то вже доносили — обікрали невислїджені доси злодії золотаря і годинникаря Фаврнтайна, забравши ему правдиві золоті годинники, мужескі і дамскі, золоті ланцушки, біжутериї і всїлякі инші дорогоцїнні річи загальної вартости 12.000 корон. Пошкодований обіцяє за вислїджене злодіїв значну нагороду.

— **Армія спасения в Австриї.** Перебуваючий від кількох днїв в Берлїнї генерал „армії спасеня“ Бут (Booth) мав в найблизшім часї перенести дїяльність армії до Австриї та утворити тут шість гуманїтарних інституций. З виїмкою Австриї, Росиї і Ишпаниї армія спасеня придбала собі численних поклонників у всіх краях Европи та Америки. Вілем Бут, ґенерал і начальний командант армії спасеня, а також управитель усїх тих інституций, мав тепер 78 лїт. В 15-ім році житя приступив він до секти методистів і розпочав в Нотінґен проповіди під отвертим небом. Пізнїйше став вандрівним проповідником. Перебуваючи в Англії та Льондонї, звернув увагу на моральний упадок мешканців східних частий столиці і рішив розпочати там уморальняючу акцию. В 1878 р. розвинула ся з тої акциї „армія спасеня“. Торік ся армія числила 7219 товариств в 52 краях та кольонїях з 18.556 офіцирами, т. зн. мужчинами і женщинами, що дїлають в хосен ідеї Бута. В звязи з „армією“ з'орґанїзував Бут цїлу систему інституций і заведень, що мають на цїли давати поміч угнетеним, голодним і простуцним верствам населеня; тепер належить сюди 19 спільних фільварків, 121 приютів, 88 домів працї, богато робітничих домів, що можуть помістити яких 20.000 осіб і 106 провіянтових маґазинів, що мають засоби на прокормлене 7,347.954 людий в часї дванайцятьох місяцїв. Бут є також автором і видавцем численних газет і брошур, що служать цїлям армії спасеня; одною з тих часописий єсть Social Gazette, що виходить в тиждневім накладї 627.936 примірників в 24 мовах. Доходи видавництва йдуть на цїли армії. В часї своїх виправ з армією спасеня був Бут тричи в Сполучених Державах і Канадї, двічи у східнїй Азиї, Індиях і полудневій Африцї, а крім того по кілька разів майже в кождій европейскій державі.

— **Часопись для слїпих.** З Льондона доносять, що редакция дневника Daily Mail наміряє з днем 1-го грудня видавати тиждневник, містячий в собі найголовнїйші відомости з єї дневника, а призначений для слїпих. Часопись буде друкована письмом Braille'a.

— **Кровава сварка.** В цегольни п. Зандлера при ул. Снопківскій посварили ся оногди два робітники Іван Цинар і Микола Барбушак. Підчас сварки Барбушак так сильно вдарив Цинара лопатою по потилици, що зробив єму глубоку рану. Тяжко раненого заосмотрило поготівлє ратункове, а Барбушака арештувала полїция.

— **В сали львівского „Сокола“** при ул. Руский ч. 20 відбуде ся в недїлю дня 2 грудня о пів до 6 год. вечером, в якого проґраму входить відчит п. Франца Коковского п. з. „Сучасна українська поезия“ і концерт з отсими точками: 1) А. Вахнянин „Урра у бій“ хор „Бандуриста“ з супр. форт. 2) Рухові вправи. 3) Ґалеві: Арня Елеазара з оп. „Жидівка“, відсьпіває п. Гнатковский. 4) Шекспір „Юлій Цезар“ конець IV. акту, віддекламує п. Мих. Яцків. 5) М. Волошин „Чого менї тяжко?“ хор „Бандуриста“. 6) Рухові вправи. 7) Лисенко: Дует про сопран і тенор „Зацвила в долинї червона калина“ відсьпіває п-на Мария Тичиньска і п. Гнатковский. 8) Grieg „Пізнане краю“ хор „Бандуриста“ в супр. форт. Фортепяновий супровід обняв п. Б. Вахнянин. По концертї до 9 год. вечер товариські забави, аранжовані членами „Сокола“. Білети вступу в „Сок. Базарі“. Забавовий комітет „Сокола“ запрошує отсим львівску Русь на сей вечерок, бо окремих запросин не розсилає ся.

— **Нова філїя „Руского Товариства педаґоґічного“.** Заходом п. Сильвестра Батюка, учителя з Стриганець і п. Льва Кликайла, учителя з Колинець засновано філїю Руского тов. педаґоґічного в Тисьменици. Перші загальні збори відбули ся дня 19. падолиста с. р. Збори отворив учитель 6-клясової муж. школи п. Атаназий Островский, котрий в гарній промові вказав на все зростаючі потреби головного видїлу, поручив горячо зібраним дбати більше про долю товариства, а повитавши зібраних, віддав провід збором бурмістрови міста Тисьменици п. Петрови Волощукови. Голова зборів подякувавши за вибір, удїлив слово відпоручникови головного видїлу п. Петрови Гриньовскому, котрий в своїй бесїдї вказав на цїли товариства взагалї і на задачі, які сповнити має новозаснована філїя. Опісля п. Лев Кликайло відчитав і пояснив статути. До видїлу вибрані: о. Клим Кульчицкий, парох Підпечар яко голова, о. Іван Дурделло яко заступник, п. Атаназий Островский секретар, п. Петро Волощук касиер і п. Сильвестер Батюк контрольор. На заступників видїлових вибрано п. Олену Мартинцівну і п. Григорія Климовича. При внесеннях членів піднїс о. Никола Бачиньский, щоби до нового року кождий член філїї придбав для товариства трех нових чле-

---

повіта не потребує в Більнї нїчого видати. Він там всьо бере на кредит, а хто ясневельможному начальникови посьміє рахунок післати? Сам Пінкас єму привезе горівку, вино, чай, цитрини, сардинки...

...А панї начальникова є делїкатна особа. Она мусить їхати кождого року до купелів, там пан начальник не має вже кредиту. І у Варшаві він також не має кредит, а ясневельможний начальник потребує утримати гонїр. Він потребує до Єсмиковского запросити ще старших начальників. А де ще панянки? Ну, а він потребує відложити трохи тисячів на чорну годину. Єго можуть віддалити на три і на чотири місяцї, то він мусить жити з готівки, заки его не зроблять знов иншим начальником.

— А що було з війтом?

— Що мало бути? Війт грав у Пінкаса з урядниками в карти.

— Що ти говориш?

— На моє сумлїнє! Аби я так здоров був! Тато то зараз відгадав. Поїхав там; ну, тато всїх знав. Дивить ся, війт сидить між панами червоний, очи на верха. Що мав готівки при собі, програв, щось около 400 рублів і квитків на 250 рублів підписав. Аж тато каже: пане війт, треба вертати, вже тут пан війт чотири дни грає. А він як крикне: вон, парху! Ну, то тато єму сьміє ся: зараз сюди прийде панї війтиха. А урядникам то мій тато оповів о облаві на війта. І они налякали ся, щоби начальник не гнївав ся. Кажуть: зараз скінчимо. Війт саме почав відгравати ся, анї суди Боже, не хоче іти. Вже там було гала бурди, війт одного пана назвав шубравцем, то той пан пустив єму стільцем в ногу. І один був пяний і другий був пяний. Отець дуже старав ся, то він на ніч війта витягнув і відвіз війтисї. Тато був мудрий жид, то він научив війта, аби він нїчого не говорив, тілько кляв. То війтиха правди не довідала ся, але люди гадали, що єму Бог знає що стало ся.

— І він там міг чотири дни сидіти?

— Коби я мав тілько тисячів, кілько там сидїло і цїлий тиждень. Рано чиновники ідуть до бюра, а гостеви, що хоче відограти ся, Пінкас дає комнату до спаня.

— А якже могли їхати на слїдство, коли війт грав у Пінкаса? Атже хтось з тих, що грали, мусів знати о слїдстві?

— Звідки я можу вельможному панови всьо сказати? Я сам дивую ся. Але я собі гадаю, що в повітї більше о нїчо не іде, лише аби написати папір. Пан референт грав з війтом цїлком приватно, то він не потребував о тім писати паперу. На що одно до другого мішати? А вельможний пан гадають, що як урядник цїлу ніч грає і за війтові гроші пє, то він потребує бути в канцелариї? Я також не рахував, кілько они собі коштів почислили за облаву.

нів, а п. Островский заповів серию платних відчитів, з яких дохід призначено на школи, удержувані головним виділом.

— **Нововідкритий нарід на далекій півночи.** З Британской Колюмбії наспіла вість, що капітан Клінкенберґ, командант судна, що їздить на ловлю китів, відкрив в Краю кн. Альберта незнаний доси нарід, подібний до Ескімосів. Край кн. Альберта то майже що зовсім не розсліджена земля, положена на півночи від Канади і лежить межи 110 а 120 степенем західної довжини а 70 і 75 степенем північної ширини. Коли капітана Клінкенберґа минувшої зими лїд замкнув, вибрав ся він був в супроводі одного Ескімоса на польоване в глубину краю. Уйшов був яких 250 англійских миль в північно-західнім напрямі, коли нараз побачив в снїгу слїди якихсь людий. Наконець таки здогонив 150 таких туземців. Коли они его побачили, пустились до него і при тім піднесли понад голови свої мідяні ножі, луки і стріли. Клінкенберґ змірив ся до них своєю рушницею. Остаточно один з тих туземців відлучив ся від маси і пустив ся до Клінкенберґа, котрий тоді поклав свою рушницю на землю. То само зробив і той туземець зі своїм оружием. Коли відтак оба знаками подружили ся з собою, довідав ся Клінкенберґ при помочи якоїсь старої женщини, котра походить з Краю кн. Вільгельма, що тоті люди ще ніколи білих не виділи.

Клінкенберґ зайшов відтак до їх села і застав там звиш 600 людий, котрі всї жиють з польованя і ловлї риб. До того як і до всїх инших потреб житя уживають они як найпростійших знарядів вироблюваних з костий або з міди, яка в їх краю знаходить ся. Їх одіж зовсїм инша як у других Ескімосів, подібна більше до тої, яку носять люди в Ґренляндії і еї роблять з вигарбованої на мягко шкіри, зшиваної жилами диких зьвірят. Їх хати були пороблені з плат дерна (мурави) а в середині виложені шкірами. Форма їх хат ріжнить ся від звістної форми хат Ескімосів инших рас. Они нарід кочуючий. Один одністенький предмет, який нагадував цивілізацию, то був кусень сталї, походячий очевидно з якогось корабля; его ужито за вістре до списи.

— **Реформа японьского письма.** Ще в 1902 р. пішла була перша чутка, що в Японії лагодить ся зміна дуже невигідного і для чужинців трудного до вивченя письма, подібного до того, якого уживають Хінці. Японьске правительство визначило для сеї справи комісию а коли она скінчила свою роботу, то порішило, що уживані доси в письмі хінські знаки мають бути скасовані і заступлені буквами латиньскої азбуки. В Японії есть товариство для реформи шкільництва і вихованя, котре вже від давна веде пропаґанду за заведенем латиньскої азбуки. До того товариства належать між иншими теперішний амбасадор віцеґраф Аокі і теперішний мінїстер для справ заграничних Гаяші. Сподівають ся, що значно більша часть японьских часописий буде підпирати сю зміну письма і небавком виступить з добрим примїром.

— **Самоубийство женщини**, о котрім ми вчера коротко згадали, вияснило ся. Самоубийницею єсть 22-лїтна Анна Стефанко родом з Буковини, касиерка з Американьскої каварнї. Була то женщина незвичайної краси і вже від якогось часу носила ся з гадкою самоубийства, бо вже перед кількома днями сказала своїм знакомим, що відбере собі житє. Вчера рано, о 7 год. убрана елєґантно в білих рукавичках і в капелюсї зі струсиним пером сїла собі на лавочці напротив реставрациї в міскім городі і стрілила собі з револьвера в голову а куля застрягнувши в мозку зробила їй смерть в однїй хвили. Коли надбігли переходячі туди люди, і хотіли еї ратувати, она вже не жила. Причиною самоубийства мала бути нещаслива любов.

Телеґрами.

Відень 30 падолиста. На нинїшнім засїданю палати послів, по голосованю над внесенем посла Зазворки о знесене 1 округа виборчого прийшло до великої бучі. Внесене відкинено 188 голосами против 126. На то чеські радикали зробили секретареви палати пос. Альбрехтови закид, що він фальшиво обчислив голоси. Посли Фресль, Соботка і ґр. Штернберґ прискочили до президиї і тут прийшло до бурливої сцени. Пос. Фресль вирвав секретареви Альбрехтови папери і кинув ними об землю. З другої сторони надбігли нїмецкі посли і прийшло до острого заколоту. Президент палати серед страшенного крику перервав засїдане. Підчас перерви прийшло межи ческим послом Кльофачем а пос. Альбрехтом до острої перепалки, підчас котрої Альбрехт вдарив Кльофача в лице. З обох сторін кинули ся нїмецкі і чеські посли і прийшло до загальної бійки. В палатї зробив ся страшенний крик і засїдане перервано знов на 20 мінут.

Париж 30 падолиста. В палатї послів поставив пос. Жоре інтерпеляцию в справі мароканьскій. На жадане мінїстра справ заграничних, котрий подав до відомости, що нинї відпливуть в порозуміню з Іспанією кораблї французскі до Марокка, відложено дискусию до 6 грудня.

Москва 30 падолиста. (П. А.) Вчера перед полуднем розпочав ся процес против участників збройної ворохобнї в грудни мин. року. Обжаловані заявляють, що не чують ся виноватими і що належать до революцийної партиї. Покликано 300 сьвідків.

Танґер 30 падолиста. Американьский посол Гуммер виїхав з Фезу. Французска кольонія ухвалила протест против революцийного правлїня Раісулї.

Петербург 30 падолиста. (П. А.) Цар затвердив ухвалу ради мінїстрів о дни робочім для ремісників і підприємств промислових. День робочий установлено на 12 годин з 2-годинною перервою на їджене. Розпорядженє то входить в житє в шість неділь по оголошеню

Ессен 30 падолиста. Цісар Вільгельм вислав до Віттен ґен.-адютанта Шолля.

Віттен 30 падолиста. Після дотеперішних дат згинуло підчас вибуху у фабрицї робуриту 29 осіб, а 96 єсть ранених, між тими богато тяжко. Кілька осіб оглухло.

Брянськ 30 падолиста. Полїция викрила тут магазин оружия, бомб, динаміту і набоїв.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Гриналова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Гриналова, Скалн
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Гриналова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Гриналова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).